

První zádrhel letošních hor nastal vlastně ještě předtím, než se vůbec někam jelo. Spoj do Rokytnice byl totiž vyprodaný dřív, než jsme věděli, kolik nás vůbec pojede. Naštěstí se ale podařilo naskládat všechny účastníky výpravy do aut, takže ve čtvrtek večer před garáží z černého peugeotu vystoupili Ježek, Majdalenka, Háta, Buclinka a Míša. Případní náhodní kolemjdoucí museli mít pocit, že vidí dvojmo, za několik minut se totiž ukázal úplně stejný černý peugeot, který tentokrát přivezl Standu, Cipíska, Karču a Šanti s Rámou. Už po cestě k chalupě bylo jasné, že vrstva sněhu je sice malá, ale o to záluďnější, pekelně to totiž klouzalo. Naštěstí se nám ale podařilo beze ztrát vystoupat kopec a v klidu se ubytovat a nachystat ke spaní. Večer dorazili ještě Bětko s Filipem.

V pátek jsme vyrazili lyžovat na Kamenec, kde se k nám připojili Zuzka a Míra. V jednom družstvu jezdili Míša, Buclinka, Filip, Cipísek a později Purkrábcí, v dalším byli Ráma, Majda a Háta, o které se střídali Ježek, Bětko, Karča a Standa. Kdo zrovna nebyl u menších, jezdil s Šanti. Zahráli jsme se u parku v rohlíku a čaje a okolo 1 vyrazili menší domů. Ježek jel ještě na nákup a Standa jel někam k Vrchlabí vyzvednout Budulínka ze školního lyžáku. Po nákupu pak Ježek vyzvedl i starší, kteří u pozdního oběda vystřídali menší. Po poledňáku se šlo na chvíli ven, ale nebylo moc sněhu, takže dětičky se spíš pokoušeli umlátit navzájem lopatou. Čas zbývajících do večere byl vyplněn deskovkami. K večeri byly špagety a po nich se pokračovalo ve hrách. Když se nachýlil čas večerky, vyprávěla Karča pohádku o zlaté lyži a pak ještě jednu klasickou. Večer nás navštívil Kuba Koula a jeho adoptivní pes, který si oblíbil hlavně Ráru a potom si hrál s polínkami, takže všude po zemi byly třísky.

V sobotu jsme lyžovali na Pasekách, rozdělení do skupinek zůstalo stejné. Udělali jsme si pauzičku u dolního bufetu, kde se děti už tradičně upatly horkou čokoládou (ale o to šťastnější byly). Po obědě (čočkovka nebo zelňačka, jedna byla v pátek, druhá v sobotu) jsme chvíli hráli hry nahoře a dole mezitím Rára smažila lívanečky. Po této chutné svačince jsme hráli Activity. Potom, těsně předtím, než se začalo servírovat kuře, jsme musela jít na autobus, takže zbytek výpravy pouze tlumočím – v neděli už se nelyžovalo, ale šlo se na procházku do Jablonečka do cukrárny. Během dopoledne odjeli Zuzka a Míra. Potom se balilo a uklízelo a za zmínku stojí to, že Cipískovi se podařilo upustit spacák tak šikovně, že skončil v potoce. Zdroje ale hovoří o tom, že byl úspěšně vyloven bez dalších ztrát na životech. Sečteno a podtrženo, hory se povedly, i když sněhu mohlo být o fous víc.